

[Hans Nielsen.]
 med Hensyn til § 13, idet man i denne Paragraf har slettet den Bemyndigelse, som Bankinspektøren havde til at forbyde Udbetaling af Udbytte i de Tilfælde, hvor en Bank ikke vilde foretage de Afskrivninger, som Bankinspektøren forlangte. Vi husker alle sammen den Strid, der i sin Tid var mellem Privatbanken og Bankinspektøren vedrørende Udbetaling af Udbytte. Det forekommer mig, at Bankinspektøren fik sørgelig Ret i sine Betragtninger over dette Forhold, at Privatbanken ikke burde udbetale Udbytte, og denne Bestemmelse burde maaske have været opretholdt. Men jeg ved jo ogsaa saare vel, at det er et Spørgsmaal, som man fra anden Side modsætter sig med den største Voldsomhed, og naar det nu ikke staar i denne Lov, er det ikke Socialdemokratiets og heller ikke Ministerens Skyld.

Jeg har fremdeles nogen Betænkelighed ved Bestemmelsen i § 13, hvori det hedder:

„Faste Ejendomme maa ikke opføres til højere Værdi end Anskaffelsesprisen med Tillæg af Omkostninger til Forbedringer og med Fradrag svarende til deres Forringelse ved Alder og Brug.“

Saaledes som Prisniveauet for faste Ejendomme har udviklet sig, er det jo tvivlsomt, om man i Status længere bør opføre faste Ejendomme til Anskaffelsesværdien. I mange Tilfælde er Anskaffelsesprisen for Ejendommen jo højere, end Prisen vilde være i Dag. Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger om dette Spørgsmaal, fordi der jo her i Tinget ogsaa ligger en anden Lov til Behandling, nemlig Aktieloven. Ønskeligheden af denne Lov om Tilsyn med Banker er jo hævet over al Tvivl, men jeg maa sige, at næsten endnu mere ønskeligt er det at faa en Revision af Aktieloven, en Revision, som skærper Ansvar for de Regnskaber, som alle Aktieselskaber, og for Resten ogsaa private, aflægger. Thi den, som har Anledning til at se slige Regnskaber, maa meget ofte ligefrem forfærdes over, hvordan de ser ud, særlig for Aktivsidens Vedkommende. Meget ofte er Bygninger, Maskiner, Inventar og Emballage opført til ganske fantastiske Priser, og det samme kan man jo sige om de Tilgodehavender, der slæbes af Sted med, som har været dubøse i lang Tid, og som man aldrig nogen Sinde vil faa inddrevet en Øre af. Derfor vil jeg henstille til den højtærede Minister, om der muligvis kunde findes en anden Form for den Bestemmelse vedrørende faste Ejendomme, eller om man maaske kunde faa

en Tillægsbestemmelse føjet til, idet der i den Sætning jo slet ikke nævnes noget om Ejendomsskyld.

Vedrørende Banker i Nød bestemmes det jo her, at naar en Bank har tabt mere end 35 pCt. af sin Aktiekapital, skal der uopholdelig ske Anmeldelse til Bankinspektøren, og saafremt Tabet overstiger 50 pCt., skal Bestyrelsen øjeblikkelig sammenkaldes. Og de nærmere Bestemmelser om, hvad der saa skal ske, kan jeg ganske tiltræde.

Naar Nationalbankdirektør Green i sin Særbetænkning protesterer imod Forslagets § 22, hvorefter Handelsministeren til en vis Grad ogsaa har Nationalbanken inde under denne Banklovskontrol, maa jeg sige, at jeg maa give den højtærede Minister fuldstændig Ret i hans Opfattelse, og at denne § 22 selvfølgelig bør opretholdes.

Jeg kan da i det store og hele anbefale dette Lovforslag paa det allerbedste. Det indeholder en Række Forbedringer af den bestaaende Banklovgivning, og jeg maa mene, at for saa vidt det ikke skulde lykkes at gennemføre dette Lovforslag i denne Samling, maa det være de Partier, som modsætter sig det, der bærer Ansvar, og som maa tage Følgerne af de Katastrofer, der eventuelt kan komme i Bankverdenen i Fremtiden.

Elgaard: Man har vel Lov til at sige, at det Banklovsforslag, som her er forelagt for det høje Folketing, kommer særdeles vel forberedt til Tinget. De allerfleste af Lovforslagets Paragraffer har tidligere været behandlet i dette høje Ting, og de fleste af dem er omtrent ligelydende med de tilsvarende Paragraffer i det i 1925—26 vedtagne Forslag. Tillige kommer Lovforslaget til Folketinget med det sagkyndige Udvalgs Anbefaling, saa man kan jo ikke nægte, at disse Ting tyder paa, at der maa være særdeles god Udsigt til at naa et Resultat paa dette Omraade. Jeg kan da ogsaa straks sige, at mit Parti vil være med i Arbejdet paa at skaffe vort Land en Revision af Bankloven; men i dette Tilsagn om Samarbejde ligger selvfølgelig ikke, at der ikke i en eneste Paragraf skulde være et eller andet, som vi ønsker at faa ændret under den kommende Behandling. Jeg mener da ogsaa, at saavel den højtærede Handelsminister i sin Forelæggelsestale som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet begge har givet Udtryk for Villie til en saadan Forhandling.

Baade den højtærede Handelsminister og Ordføreren, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, har dvælet en Smule ved det For-